

BUDSKAB FRA OMRÅDETS LEDELSE.

Sabbatsdagen i kirken

Ældste Francisco Ruiz de Mendoza, Spanien

Områdehalvfjerds

Med ældste Nelsons tale ved aprilkonferencen 2015 bliver der i Kirken igen lagt vægt på at holde sabbatten hellig. Ved at gøre sabbatten hellig får vi glæde af og kan opleve de mange velsignelser, som Gud er ivrig efter at give os. Som ældste Nelson bemærkede, er sabbatten en gensidig pagt mellem Herren og Israels folk (2 Mos 31:13, 16) og en påmindelse om, at Gud helliggør sit folk. Frelseren erklærede, at han er herre over sabbatten (Luk 6:5), og i disse sidste dage har han utvetydigt mindet os om, at vi skal holde sabbatten hellig (L&P 68:29).

En vigtig del i overholdelsen af denne befaling er at gå i kirke om søndagen og tage del i nadveren: »[Du] skal ... tage til bønnens hus og bringe dine sakramenter som et offer på min hellige dag« (L&P 59:9). Det er nødvendigt at gøre, så vi kan holde os »uplette[de] af verden« (L&P 59:9). Eftersom nadverordinancen afhænger af forsoningen, er den midtpunktet for vores tilbedelse og gør således »nadvermødet til det helligste og vigtigste møde i Kirken« (ældste Dallin H. Oaks, »Nadvermødet og nadveren«, *Liahona*, nov. 2008, s. 17). I det omfang, vi forbereder os til denne ordinance og dette møde, viser vi Herren, at vi forstår vigtigheden af hans forsoning, og at vi er seriøse omkring vore pagter med ham.

De velsignelser, der kommer af at tage del i nadveren på passende vis, er utallige og kan påvirke os og dem omkring os. Det er en integreret del af vore personlige bestræbelser på at blive mere som Frelseren og dermed gøre os egnede til at blive et lys for andre, når vi samarbejder med menighedsrådet og biskoprådet om at have et åndeligt nadvermøde.

Hvordan kan vi gøre nadveren til en mulighed for, at vi og dem omkring os kan udvikle os? Lad os lige stoppe op et øjeblik og tænke over, hvilken slags nadvermøde, Herren ønsker, vi skal have. Er det ikke et, hvor Ånden er til stede, og vi bliver åndeligt helbredt, når vi indgår pagt med Gud om, at vi er »villige til at påtage [os] din Søns navn og altid erindre ham og holde hans

befalinger ... så [vi] altid må have hans Ånd hos [os]« (L&P 20:77)? Ville vi ikke længes efter den slags møde og forberede os til det i løbet af ugen? Ville vi ikke tilgive andre for den uret, de gør imod os? Ville vi ikke bede om tilgivelse og komme til nadvermødet med en angerfuld sjæl? Ville vi ikke rådgive os med vores familie om, hvordan vi gør nadvermødet til en hellig oplevelse? Ville vi ikke elske at bringe andre til sådan et særligt møde? Herren har erklæret: »Og hvis nogen iblandt jer er stærk i Ånden, så lad ham tage den med sig, som er svag, så han kan blive opbygget i al sagtmodighed, så han også må blive stærk« (L&P 84:106). Er et opløftende nadvermøde ikke en god mulighed for, at vi kan blive stærke, så vi kan hjælpe andre med også at blive stærke? Bør vi ikke invitere andre, især dem, der er mindre aktive, eller dem, der endnu ikke har accepteret evangeliet, så de kan »kom[me] til Kristus« sammen med os »og bliv[e] fuldkommengjort i ham« (Moro 10:32)?

Det er min bøn, at vi alle må deltage i nadvermødet på sådan en måde, at denne oplevelse vil bidrage til at gøre sabbatten »frydefuld« (Es 58:13), ikke blot for os, men for alle dem, vi er ansvarlige for som vidner om Herrens værk (L&P 88:81-82).

I Jesu Kristi navn, Amen. ■

Ældste Francisco
Ruiz de Mendoza

Stavskonference i København den 23.-24. april 2016

Finn Lykkegaard, redaktør

Vejrlig ingen hindring

Forårskonferencen 2016 i København fandt sted midt i den vel i lange tider mest omskiftelige april måned med sol, regn, sne og vind, hvilket dog ikke holdt søskende væk.

Konferencen, der i det hele blev afholdt på Maglegårds Alle, var under præsidium af ældste Ruiz de Mendoza, en områdehalvfjerds fra Spanien udpeget af præsident Russell M. Nelson, et særdeles herligt bekendtskab.

Lørdag aften mødet

Mødet indledtes med en smuk sang af bror Wynn Stewart fra Frederiksberg Menighed, hvorefter søster Ana Larsen fra Roskilde Menighed

talte om helligholdelse af sabbatten, der kan være en åndelig udflugt væk fra verden og påvirke alle aspekter af livet.

Hun blev efterfulgt af søster Buur fra templet, der fortalte om glæden ved at tjene netop i templet og de mange tilknyttede velsignelser.

Bror Svejstrup, et nyt medlem fra Gladsaxe 2. Menighed fortalte om sin søgen efter sandheden og sin omvendelse, inden vi hørte fra præsident og søster Williams, for hvem dette er den sidste konference i Københavns Stav før deres afløsning, Begge udtrykte taknemmelighed og kærlighed til alle de søskende, der kommer og har tjent i templet. Alt peger i evangeliet mod

templet, og vores fokus bør været rettet derimod.

De afsluttende talere

Præsident Bernskov var inspireret af de tidligere talere og talte om behovet, vi har for at styrke hinanden ved at dele vore åndelige oplevelser. Så længe vi gør det bedste, vi kan, vil Ånden altid bekræfte sandheden for os.

Ældste Mendoza indledte med at omtale de ærlige og sandfærdige følelser, der rører ånden og forbinder taleren og tilhørerne. Han understregede gennem flere beretninger om missionærsuccesser i Spanien behovet for, at medlemmer og missionærer arbejdede meget og tæt sammen.

Han mindede os om 5 væsentlige punkter: 1. Følg Ånden, når den tilhviser dig, 2. Sæt altid Herren først, 3. Herren er opmærksom på alle, 4. Herren ved, hvad vi hver især har behov for og 5. Præstedømmet er hans – lad os bruge det.

Når vi fokuserer på det åndelige, vil det timelige også lykkes for os, for Herren svigter os ikke – vi er alle tiggere set fra et åndeligt perspektiv.

Søndag morgen

Søndagen indledtes med en minikoncert med et til lejligheden sammensat stavskor under ledelse af stavens korleder søster Lis Loeve Andersen med søster Naylor ved flyglet. Efter opretholdelser lyttede vi til dagens første taler, præsident Michael Olsen, der

FINN LYKKEGAARD

Ældste Mendoza med stavens og missionens ledere

FINN LYKKEGAARD

Medlemmerne hygger sig ubekymret trods alarmen

udtrykt glæde over søskendes indbyrdes kærlighed. Vi skal huske, at når vi er ved at segne under byrder at gå på knæ og indvie vores liv til Herren.

Han blev efterfulgt af søster Rebecca Grand Hansen fra Slagelse Menighed, der få dage forinden var hjemkommet fra sin mission i Australien, der bar sit vidnesbyrd blandt andet om, hvordan et valg om at læse i skriften daglig ændrede hendes liv. Hun blev efterfulgt af søster Cecilia Paulsen fra Gladsaxe 1. Menighed, der vidnede om Joseph Smith, som var og er Guds profet, og søster Amanda Nielsen fra Frederiksberg Menighed, der talte om hverdagsmirakler og værdien af de daglige bønner, der bringer himlen nærmere.

Tre præsidenter.

Præsident Paulsen talte om vigtigheden af at Ånden bekræfter ens

vidnesbyrd og om, hvordan evangeliet giver svar på livets vigtigste spørgsmål. Han blev efterfulgt af præsident O'Bryant, der vidnede om, at vi først kan kende værdien af såvel evangeliet som missioneringen, når vi tager del i det. Det vil bringe os glæde sammen med de, vi bringer ind i folden.

Præsident Bernskov genfortalte beretningen om en indianer, der skulle lære en læge at danse. Han kunne undervise i trinene, men musikken skal man selv lære at forstå. Det er det samme med evangeliet. Vi skal lære evangeliets musik at kende, det er en følelse, der stammer fra Helligånden.

Ældste Mendoza

Ældste Mendoza talte ud fra skriften om, hvor nødvendigt det er for os altid at have øjnene rettet mod Guds ære, hvilket betyder, at vi indgår som

en del af arbejdet med at bringe sjæle til ham.

Hvis vi føler os utilstrækkelige i arbejdet, er det vigtigt at gå tilbage til Gud og opnå tilgivelse, hvilket i øvrigt bedst gøres ved at bære vidnesbyrd for andre.

Kun ved at leve rent, kan vi modtage åbenbaring. Satan ønsker at rive os væk fra evangeliet og gøre os usikre. Vi må ikke lade os friste til at tro andet, end at vi er gode. Evangeliet er enkelt, og vi skal blot åbne munden. Hvis vi beder og faster om det, kan vi bringe mennesker til Kristus.

Et uventet efterspil

Kort tid efter det sidste »amen« havde lydt, skete der noget uventet. Uden varsel satte en voldsom alarm i gang, og hvis nogen havde været døset lidt hen, så blev de virkelig vækket. Ind i mellem stoppede alarmen og en skinger optaget kvindestemme meddelte, at der konstateret brand, og at vi hurtigt skulle forlade bygningen.

Det tog ikke mange øjeblikke, før salen var stort set tom, og søskende havde bevæget sig ud af diverse udgange, hvorefter de fortsatte samværet lige uden for, som om der ikke var fare på færde.

Det var der jo heller ikke, heldigvis, og solen skinnede – og det var ikke – som nogen spøgefuldt foreslog – de brødre, der skulle sætte stole på plads, der gerne ville i gang hurtigt.

Men bortset fra det; en dejlig åndelig konference og vi ser frem til den næste. ■

Familieprisen 2016

Finn Lykkegaard, redaktør

Og hvad er så lige det?

Familieprisen er en af Kirkens informationstjeneste indstiftet pris. Den kom i Danmark »til live« omkring 2005. Det er en pris, der udelukkende kan tildeles personer/grupper, der ikke er medlemmer af Kirken. Den gives til nogen, som på en eller anden måde har demonstreret en kærlighed til det familiebegreb, vi i Kirken sætter højt, og som ud ad til har kæmpet for at støtte familier generelt

Det er Det Nationale Informationsråd, der finder frem til prismodtagere, hvoraf følgende tidligere kan nævnes: Lola Jensen og Sigrid Riise.

Længe undervejs

Årets prismodtager blev første gang bragt på bane for ca. 3 år siden, da tidligere stavspræsident Kurt Frederiksen fra Aarhus Stav nævnte hende på baggrund af flere artikler om hende. Hendes navn er så dukket op en del gange siden, og i år skulle det så være.

Et modigt og usædvanligt valg

For omkring 24 år siden traf hun et i vor tid modigt og usædvanligt valg. Hun havde født sit første barn og måtte erkende, at med hendes arbejde – på morgen-TV med en dagsstart omkring kl. 05.00 og mange timer – og hendes mand, der som skuespiller og entertainer ofte kom sent hjem, var en dagligdag med børn en næsten umulighed. Hun valgte derfor at

Prismodtageren sammen med sin datter og præsident Bernskov og national informationschef Martin Stokholm

FINN LYKKEGAARD

kvitte sit job og blive husmor på den gammeldags facon – passe børn og hjem og samtidig støtte sin mand, der dermed fik en tryk og sikker base.

En ydmyg og stærk modtager.

Da jeg kontaktede Susanne Pilmark – gift med Søren Pilmark – blev hun ikke alene positiv overrasket over valget, men udviste også en særdeles klædelig ydmyghed over at blive valgt som prismodtager. Hun havde jo bare valgt det, hun følte var rigtigst for familien.

En meget hyggelig reception.

Onsdag den 27. april var så dagen, hvor vi afholdt en lille overrækkelsesreception på Maglegårds Alle. Susanne ankom til tiden og var, nøjagtig som vi forstillede os – et utroligt venligt, positivt og samtidig beskedent menneske. Hvilken fornøjelse at møde hende

og ligeså hendes datter Amanda, der havde fået mulighed for at være med.

Efter velkomst hørte vi en meget smuk duet af søster Naylor og ældste Brown, akkompagneret af søster O'Bryant. Herefter overrakte stavspræsident Bernskov prisen og fortalte lidt om familieproklamationen, hvorpå vores nationale informationschef, bror Martin Stokholm, overrakte blomster og en Mormons Bog, idet han samtidig fortalte om bogen.

Ingen reception uden forfriskninger

Den praktiske del af receptionen havde biskop Bent Leit taget sig af på smukkeste vis, så både smag og farver faldt i alles smag.

En hyggelig eftermiddag, hvor en tak skal rettes til de, der mødte op og deltog fra menigheden. ■

København Stavs Far/søn tur 2016

Finn Lykkegaard, redaktør

Foråret kom som kaldet

Når man i løbet af april måned med blæst, regn, kulde, slud og sne tænkte på, at far/søn var den 5. maj, kunne man godt have lidt bange anelser for de vejrmæssige aspekter, da hovedparten af deltagerne jo plejer at sove i telte.

Men – som nogen vel kunne have sagt – I lidet troende, hvad tænker I på. For det var jo i virkeligheden en passende dato – Danmarks befrielse – og befriet blev vi sandelig rent vejrmæssigt. Stille vejr, skyfri himmel og tocifrede varmegrader.

Tilbage til Stevns

Arrangørerne med bror Jørn Borup i spidsen havde igen sikret os Stevns Natur Center som ramme om turen, og det var jo ikke så ringe. Så i løbet af torsdagen begyndte parkeringspladserne, teltpladserne og sovesalene så småt at blive fyldt op af de omkring 90 brødre i alle aldre, der løbende dukkede op. Det er ikke verdens

største teltplads, men selvom der faktisk er flere pladser, vælger alle at anbringe teltene på samme plads, nærmest i flere lag.

Programløst program

Herrens hus er et ordens hus, og normalt er vi vant til relativt faste rammer i vore aktiviteter, men det smukke ved disse traditionsrige far/søn ture er fraværet af stramme rammer. Der lød da også applaus, da bror Borup ved den indledende samling annoncerede, at planen var, at der ingen plan var – ikke at det betød lediggang.

I løbet af eftermiddagen blev lejren bygget op og sovegemakkerne arrangeret – spændende fra såvel store som små telte, store og små sovesale, store og små lederrum, en lille scene i boldsalen samt ladet af en mindre lastbil (bror Lars Østergaard med påhæng – hvem ellers). Og så gik tiden med brændehugning og bålanlægning samt naturlig en masse boldspil, bordtennis

og bordfodbold og tidsfordriv for de lidt ældre deltagere, hvoraf mange ofte lod blikket glide lidt rundt for at se, om de yngste håndterede knive og økser i afvekslende størrelser forsigtigt. Uden tvivl var der også et par himmelske øjne, der vågede, for som sædvanligt gik det godt. Nævnes bør det da også, at fællesbålet blev antændt ved hjælp af et overdimensioneret brændeglas – flot.

Spisning og fortsat hygge

Omkring kl. 18.00 var der fælles spisning med tortillas med indhold tilberedt af »den mexicanske kok« fra Gladsaxe. Efter sigende smagte det godt.

Derefter var der dømt almen hygge med diverse aktiviteter, indtil vi omkring kl. 20.30 samledes omkring bålet, hvor et par brødre kom med nogle åndelige tanker, hvor de via beretninger om dels pludseligt ledige p-pladser, dels en urimelig og vredladen kvindelig studiekammerat underviste os om betydningen af bøn.

Aftenen forløb med snobrød, fodbold og hygge inden alle på et eller andet tidspunkt tørnede ind.

Der hygges om bålene – her hos Slagelse

Brødrene tænder bål med 'brændeglas'

Fredagens forløb

Efter morgenmad tilberedt og spist a la carte gik fredagens sysler så småt i gang. En del var højlydt involveret i »Capture the Flag«, andre mere stilfærdigt ved en improviseret smedje. Andre steder i området samledes smågrupper omkring bål af forskellig størrelse og sludrede om løst og fast med emner spændende særdeles vidt som f.eks. kølekompressorer til PC'er, arbejdsudfordringer med fjerne overnatninger og uhensigtsmæssige mellemledere, gamle minder om lejrture, omtale af absent friends, energistrukturen på solens overflade og andre let fordøjelige emner.

Før frokost drog en stor del af lejrens beboere af sted til fods og på cykel ned til stranden for at bade i det endnu ikke særligt varme havvand. En del af de modne og modige mænd tog det kolde gys, og tilsyneladende blev enkelte sønner lokket med ud, uden at de tilsyneladende gav udtryk for nogen nydelse, men sjovt var det.

Enkelte drenge klatrede op på klinten, måske i håb om at finde deres egne fossiler, men det er uvist om det lykkedes.

Efter dagens oplevelser var der atter samling, hvor et par brødre delte opløftende åndelige tanker.

En del drog hjem fredag aften, medens resten blev tilbage og afsluttede oprydning og rengøring om lørdagen.

Det var dejligt at se, at der også i år var nytillkommere med, og at de åbenbart hyggede sig og nød det.

Vejret kunne absolut ikke være bedre, så vi kan vel kun sige: På gensyn næste år. ■

Ny lokal-nyt redaktør for Århus Stav

Marlene Olsen, Aarhus Stav

Introduktion

I forbindelse med min nye kaldelse som lokalredaktør for Liahona er jeg blevet bedt om at præsentere mig selv.

Opvækst

Jeg er ikke født ind i Kirken på trods af, at min familie har været medlem af Kirken siden 1904. Min mor var medlem af Kirken og bad missionærerne om at undervise min bror og jeg, da vi var små. Hun var ikke selv aktiv, men hun tog os lejlighedsvis med i kirke. Jeg fik hurtigt et stort vidnesbyrd om Kirkens sandhed, men mine forældre ønskede ikke, at jeg blev medlem, før jeg blev 18 år.

Kaldelser

At blive medlem af Kirken har været det bedste beslutning jeg nogensinde har truffet i mit liv. Jeg elsker evangeliet og at tjene Herren. Jeg har tjent i mange forskellige kaldelser i menigheden, og lige nu underviser jeg i seniorklassen i Søndagsskolen, en kaldelse jeg er meget glad for. Jeg er ligeledes aktiv i Aalborg Menigheds forrådskomité.

Familie og job

Jeg er gift med Thomas Olsen og har to skønne børn, Daniel på 21 år og Ditte på 15 år.

I mit »private« liv er jeg socialrådgiver på Hjerneskadecenter Nordjylland, hvor vi laver rehabilitering af senhjerneskadede.

Fremtid og hjælp

Jeg glæder mig over min nye kaldelse som lokalredaktør og har mange ideer til, hvordan vi kan lære hinanden bedre at kende på tværs af stavene. ■

Ny medredaktør kaldet

Finn Lykkegaard, redaktør

Velkommen og farvel

Efter nogen tids tålmodig venten er der nu kaldet en ny medredaktør fra Aarhus Stav, hvorfor vi

siger farvel til søster Birgit Larsen fra Odense og tak.

Søster Marlene Olsen fra Aalborg Menighed er kaldet og præsenterer her sig selv.

Liahona byder hende hjertelig velkommen. ■

Aarhus har fået besøg fra Spanien

Jørn Holm Bendtsen, Aarhus Stav

DAVID SANCHEZ, SPANIEN

Bror Sanchez med sin familie

Bror Sanchez fra Cadiz

Her i april måned fik Aarhus en gæst på besøg. Det var David Sanchez fra Jerez Menighed i Cadiz Stav, ca. 100 km syd for Sevilla. Bror Sanchez er ansat af FamilySearch og arbejder med affotografering af folketællinger fra Aarhus. Det lyder som et spændende arbejde i de flestes ører, men det er forbundet med en del rutiner.

Det spændende arbejde

Det var imponerende at se på processen: Først indstilles der på skarphed, og maskinlet fortæller, om kvaliteten er i orden. Når dette er på plads, ordnes affotograferingen på samme måde, som når vi scanner og lægger fotos i mapper på computeren. Blot er det her et billede af gangen, men tempoet er imponerende.

Normen for arbejdet ligger på 20 000 til 30 000 sider om ugen,

hvilket svarer til 500 til 750 sider i timen med en 40 timers arbejdsuge. Bror Sanchez er den hurtigste fotograf i Europa. Han præsterede på en dag at fotografere 12 000 sider med en lidt forlænget arbejdsdag.

Nu skal man ikke tro, at det går ud over kvaliteten, for hvis der er mere end 1 fejl ud af tusinde, er det problematisk.

Et års tid

Tiden, han skal tilbringe i Aarhus, er sat til at strække sig over et år. Udstyret kender han selvfølgelig særdeles godt, det er Kirkens, og det følger ham, hvor end han er i gang med at fotografere. I Aarhus foregår fotograferingen på det nye bibliotek DOKK 1, der ligger ved havnefronten.

Væk fra familien – og dog

David Sanchez er familiefar og har 4 børn fra 11 år og op til 16. De to yngste er tvillinger. Kontakten til familien sker daglig over Skype. Familien holder således bønner sammen og holder også familieaften på den måde. Arbejdsperioden er 3 uger, hvorefter 1 uge tilbringes hjemme i Spanien. ■

FOR DE YNGRE: MIT YNDLINGSSKRIFTSTED

Mit yndlingsskriftsted

Peter J., 14 år, Nykøbing Falster Gren

Moroni kap. 10, vers 5:

Og ved Helligåndens kraft kan I kende sandheden af alt.

Dette er mit yndlingsskriftsted fordi:

Jeg ved, at hvis vi lytter til Helligånden, kan han hjælpe os til at vide, hvad der er godt, og hvad der er ondt. ■

FINN LYKKEGAARD

Bror Peter J., Nykøbing Falster Gren

Forrådsfad er ikke så ringe endda ...

Marlene Olsen, Aalborg Menighed, assisterende redaktør

Aalborg Menigheds Forrådskomitee.

Forråd før og nu

Når mange tænker på forråd, kommer barndommens tømælke i sække og bønner i tønder måske klart ind på nethinden. Ikke alle mindes mælkepulver og bønner med glæde, men med de mange spændende muligheder, der findes i dag, er det muligt at hengemme helt almindelig mad uden at skulle ændre vores vaner for meget.

Kursus i Aalborg

Forrådskomiteen i Aalborg har på opfordring af søstrene i menigheden lavet en kursusrække over seks gange, hvor der bliver undervist i forskellige emner såsom »Kirkens nye

forrådsprogram», »havebrug« og »henkogning, syltning og saltning«.

En dejlig aften i april blev vi undervist af søstrene Kirsten Jacobsen og Else Ladehoff. Vi blev undervist i, hvordan man kan henkoge kød på glas, og efterfølgende sætte det ind på forrådsfylden uden yderligere konservering eller køling.

Genopfriskning

Flere husker sikkert Århus Stavs forrådsundervisning for 13 år siden, hvor søstrene også underviste i dette. Denne aften blev glemmebogen støvet af, og vi fik lært at blive dus med en trykkoger og at henkoge kød. Stort set alt kød kan

henkoges, selv fisk, hvis man er lidt varsom.

Mens trykkogerne hvislede afsted, blev der lavet frisk pasta, pandebrød og et dejlig sammenkogt ret med henkogt hakket oksekød, som Kirsten havde medbragt. Vi fik lært at lave yoghurt og kunne fuldende det lækre måltid med en dejlig dessert af yoghurt og rysteribs.

Det er ik' så ringe endda

»Forrådsfad er ikke så ringe endda«, og vi fik spændende inspiration til, hvordan vi i forrådet kan have helt almindelig mad, som vi spiser til dagligt. ■

KONTAKT OS

Skriv til lokalsiderne

Artikler til lokalsiderne »Rundt om Danmark« er altid velkomne.

Skriv venligst tydelig afsender, samt hvilket af lokalsidernes områder du skriver til.

Nyhedsartikler bør indsendes senest 2 uger efter hændelsen, da der går ca. 3 mdr., før artiklen trykkes. Indsend venligst mellem ca. 75-700 ord.

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere og afkorte artiklerne. Offentliggørelsen af tekster og foto afhænger af deres relevans, kvalitet og den tilgængelige plads.

Redaktør: Finn Lykkegaard

E-mail: LiahonaDK@gmail.com ■

Søstrene Kirsten Jacobsen og Else Ladehoff kokkererer

MARLENE OLSEN, ÅRHUS STAV